

Mýval Matěj, který dělá domovníka,
stojí před dveřmi a huňatým ohonem
umetá sních.

„Dneska to trvá celou věčnost,“ láteří Matěj. „Z větví pořád padá nový
a nový sníh. Ti malí datlové ale nadělají nepořádku!“

Míša vzdychne, ale hned popadne koště. „Já ti pomůžu. Ve dvou nám
to půjde mnohem rychleji!“

Když mají hotovo, začíná se pomalu smrákat. Kolem vánočně
nazdobeného domku ve stromě už všechno vypadá krásně upraveně.
„Děkuji ti,“ řekne Matěj a vloží Míše něco do dlaně.
„Jé, barevné kuličky na posypání!“ raduje se malá myška. „Na moje
cukroví.“